

[Jensen (Lillering).]

højtærede Landbrugsminister gav Udvalget om at være i Overensstemmelse med Landbrugets Organisationer ved Lovens Praktisering, synes jeg ogsaa, at den Indsigelse, man nu fremkommer med, er fuldstændig ved Siden af.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram mente, at Oksebremselarven ikke var stavnsbunden Syd for Grænsen. Efter de Oplysninger, der foreligger for Udvalget, skulde der være gennemført lige saa stærke Forholdsregler mod Oksebremselarven Syd for Grænsen som Nord for Grænsen. Det ærede Medlem fremsatte den Udtalelse, at man skulde gaa lemfældigt frem paa dette Omraade; det betyder frit oversat, at man skulde lade det hele gaa sin skæve Gang, man vilde nok engang naa til Ende. Det er netop det, man ikke kan, vi maa gennemføre saadanne Lovforanstaltninger, at Spørgsmaalet om Udryddelse af Oksebremselarven kan gaa ud af Dagsordenen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Gram: Det er absolut ikke min Mening, at alting skal gaa sin skæve Gang, tværtimod har jeg ogsaa i Udvalget givet Udtryk for, at jeg har intet imod, at de Eftersyn, der skal ske, medens Kreaturerne er paa Stald, bliver saa effektive som muligt og eventuelt udføres af sagkyndige Dyrleger. Derimod synes det mig absolut, at vi maa tage de nuværende Forhold i Betragtning, baade Samfærdselsforholdene og ogsaa den almindelige store Bekostning, et 2det Eftersyn vil medføre for dem, der sender Dyrene paa Græs paa Marker, som ligger langt væk fra Ejendommen, hvor de har deres Bedrift i øvrigt.

Med Hensyn til Udtalelsen om, at jeg har været til Stede i Udvalgets Møder, hvor vi praktisk talt var færdige, vil jeg kun sige, at det, jeg har ønsket, er, at Landbrugsministeren skulde give til Kende — det staar ingen Steder —, at han ved sine Bestemmelser vil være i Overensstemmelse med Landbrugsorganisationerne, og at man ikke vil gaa for rigoristisk frem og derved fremkalde ganske urimeligt store Bekostninger.

Valdemar Thomsen: Det var meget interessant at erfare, at det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram, der aabenbart slet ikke har deltaget i Udvalgets afsluttende Arbejde, uden videre tages med i Betænkningen

som Tilhænger af Flertallets Indstilling. Det giver, maa jeg sige, ikke nogen særlig Respekt for Udvalgsarbejdet i Almindelighed, og det giver det i hvert Fald ikke med Hensyn til det foreliggende Forslag her i Særdeleshed.

Af Bemærkningerne til Lovforslaget fremgaar, at Oksebremselarven har sin største Udbredelse i Sønderjylland. Det ses klart af den Opgørelse, der foreligger, idet de befængte Huder i denne Landsdel udgør mellem 10—20 pCt. Det skyldes selvfølgelig ikke, at man i Sønderjylland er mere ligegyldig og mere uefterrettelig end andre Steder i Landet, men dette, at der i Sønderjylland og andre udprægede Græsnings egne er store praktiske Vanskeligheder for Arbejdets Udførelse. Den Tale, som det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram her holdt, vidner jo ogsaa om, at der netop i disse Egne er overordentligt store Vanskeligheder for at faa Arbejdet udført paa tilfredsstillende Maade.

Det er sikkert udmærket, og det er vel ogsaa nødvendigt med det 2det Eftersyn, men man forstaar sikkert ikke i Almindelighed, hvad det vil sige at faa et saadant Eftersyn gjort effektivt. Det kan gøres, inden Kreaturerne kommer paa Græs, men naar først Ungkreaturer og Fedekreaturer gaar paa Græs i store Indhegninger, ofte langt fra Ejendommen, saa er Arbejdet vanskeligt. Det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram bemærkede, at det — og det gælder jo navnlig Marsken i Sønderjylland — ofte er saaledes, at Kreaturerne græsser 50—100 km fra det Sted, hvor Kreaturejeren bor.

Det er klart, at Oksebremselarven maa udryddes af samtlige Dyr, for at Resultatet, taget som Helhed, kan blive tilfredsstillende, men Folk, der har Forstand paa de Dele, vil sikkert forstaa, hvilke uovervindelige Vanskeligheder der i visse Tilfælde vil være forbundet med at praktisere Bestemmelserne i Ændringsforslag Nr. 1, hvor det hedder, at det er Kreaturholderens Pligt at lade Dyrene indfange og binde. Hvor det drejer sig om en stor Indhegning med mange Dyr, kræves der et stort Mandskab for at faa Dyrene indfanget og bundet. Ofte vil det være nødvendigt at træffe særlige Foranstaltninger med ekstra højt Hegn i et Hjørne af Marken for overhovedet at faa bundet særlig urolige Dyr. Det 2det Eftersyn vil i Almindelighed falde i en meget travl Aarstid, og jeg tvivler derfor paa, at den nye Bestemmelse i § 2 kan overholdes, navnlig altsaa i Tilfælde, hvor Kreaturholderen bor langt fra sine løsgaaende Dyr.